

Vörös brigád

2019 július 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Salvini üzent: ha a maffiától nem ijedt meg, egy kommunistától sem fog!

Az alaptörténet már több hetes: egy illegális migránsokat szállító hajó német kapitány?je az olasz állam tiltása ellenére kikötött Lampedusánál és partra tette a migránsokat. Engedély nélkül, ráadásul úgy kötött ki, hogy az olasz parti ?rséget is eltiporta volna a hajójával, ha azok nem vigyáznak. Salvini olasz belügyminiszter – nagyon helyesen – azt mondta: a kapitány?nek börtönben a helye, de ha a bíróság másképp dönt, mindenképpen kiutasítják. (Olaszországban ez a belügyminisztérium hatáskörébe tartozik.)

A német kapitány?vel érdemes még foglalkoznunk, de szaladjunk egy kicsit el?re: nézzük meg a párizsi reakciót. Ugyanis a szocialista, baloldali párizsi városvezetés bejelentette, hogy kitünteti a kapitány?t és még a segédkapitány?t is. Egy törvénysért?t. A szomszédos, uniós ország törvényeit megsért? embert kitüntetik.

Lehet mentegezni a szocialista f?polgármestern?, Anne Hidalgo, hogy tulajdonképpen csak a franciák furcsa olaszfóbiájáról van szó. Jean Cocteau azt írta a negyvenes évek végén, hogy az olaszok olyan franciák, akiknek van humorérzékük. Nem folytatta gondolatmenetét, de mindez úgyis értelmezhet?: emiatt egyfajta irigység van a franciákban. Talán emiatt is történt, hogy a franciák nem voltak annyira kedvesek a hozzájuk nagyon köt?d?, európai testvérnéppel, az olaszokkal a huszadik században, amikor azok átjöttek dolgozni. Mert hogy Franciaország évtizedeken át sokkal gazdagabb volt, mint Olaszország. És az olaszok, az akkori gazdasági menekültek, átmentek a szomszédba, hogy jobban éljenek. És nehéz lenne azt állítani, hogy olyan könnyen ment az integráció – pedig nem egy másik kultúrából jöttek, nem muszlimok voltak és nem is akartak párhuzamos társadalmat építeni. S?t, tökéletesen megtanultak franciául, gyereküknek francia nevet adtak és a befogadó ország templomait látogatták. És mégsem. Akkor – mégsem. És közismerten nem az olaszokon múlt. (Hogy milyen elképzelhetetlenül nehezen ment az olaszok beilleszkedése, err?l el?ször gondolatokat Eric Zemmourtól, a talán legnagyobb él? francia esszéírótól hallottam.)

Most persze nem err?l van szó. Nem a múltról. Salvini egy jelkép – éppúgy, mint Orbán Viktor magyar miniszterelnök. Salvini is olyan politikus, aki szembe megy a hazug, magát politikailag korrektnek nevez? világ képmutatásával és nem akar ellen?rizetlen bevándorlást. Párizsban szembemenni Salvinivel alig több mint fél évvel az önkormányzati választások el?tt politikailag elég kifizet?d?. Anne Hidalgo közismerten bevándorláspárti f?polgármestern?. Ha ?szinték akarunk lenni, valójában semmit nem tesz, hogy ebben a tekintetben rend legyen a városában. Félévente egy álrazzia, felszámolnak ötven sátort és utána hagyják, hogy aztán két metrómegállónyira a razziától másnap egy még nagyobb sátorváros épüljön. Ameddig csak beszélni kell a feminizmusról, addig Anne Hidalgo élfeminista. De amikor meg kellene akadályozni, hogy Párizs belvárosában, a tizennyolcadik kerületben sötétedés után ne féljenek a n?k hazamenni (télen mondjuk délután öt óra után ne féljenek az utcán), ne hagyja, hogy muszlim bevándorlók megfogdossák a n?ket az utcán vagy egyszer?en csak lekurvázzák ?ket, vagyis ha tenni is kell valamit – akkor már nem feminista.

Na de mit jelent ez a pimasz politikai akció, ez a kitüntetéscirkusz? Sokkal többet, mint hogy politikai indíttatásból támogatja a migrációt és szemtelenkedik egy másik uniós ország belügyminiszterével (és egyben miniszterelnök-helyettesével). Egy törvényszeg? mellé állt a francia f?polgármestern?. A német kapitány? ugyanis törvényszeg?. Anne Hidalgo implicite azt üzeni a franciáknak (nemcsak az olaszoknak), hogy nem érdekelnek a törvények, nem érdekel a jogszer?ség. Ennek mégis, milyen hatása lesz? Miért kellene betartani ezután mondjuk egy közúti közlekedési szabályt? Jó, csak ötvennel lehet menni, ott a tábla – de mit érdekel engem, megyek kilencvennel.

Persze, ez leegyszer?sítés, de a képtelen f?polgármesteri gesztus erre is jogosíthat bárkit. Bármire.

A német kapitány?t – ha nagyon er?teljesen fogalmazunk – akár terrorizmussal is gyanúsíthatták volna. Persze, nem lehet bizonyítani, hogy elütötte volna az olasz parti ?rséget, ha nem mennek el az útjából, többek között ezért is úszta meg. De a törvények ilyen agresszív semmibevétele er?sen közelít a terrorizmushoz.

És ha már terrorizmus. Annak idején, a nyolcvanas években az elítélt vagy körözött olasz terroristákhoz is elég kegyes volt Franciaország. A szocialista elnök, Mitterrand ugyanis a kommunistákkal koalícióban kormányzott. És azzal kedveskedett nekik, hogy a Vörös Brigádok terroristáinak politikai menedékjogot adott. Ha nem bizonyítottan gyilkos volt és ha megígérte, hogy jól viselkedik (ez tényleg így volt: deklarálnia kellett, hogy ezentúl betartja a törvényeket, a francia törvényeket), akkor szabadon élhetett Párizsban. Lehet, hogy túlzásnak t?nik, de Anne Hidalgo f?polgármester gesztusa engem a nyolcvanas évek francia amnesztia-rendeletére emlékeztet. A b?n semmibe vételére.

És a német kapitány? is er?sen emlékeztet a Vörös Brigádokra. F?leg, hogyha végiggondoljuk, miért is csinálhatta

– és a számára legkedvezőbbet gondoljuk oknak. Bár kétségtelenül ez a legvalószínűbb. Az, hogy hisz valamiben. Akkor emlékezett a német kommunista terrorizmus, az ólomidő korszakára, az olasz Vörös Brigádok terroristáira – persze gyávább és jelentéktelenebb kiadásban. De ehhez azt kellene mondanunk: hisz abban, amit csinál. Akkor persze egy igazi, életveszélyes jakobinus, aki minden alap és jog nélkül törvények felett állónak képzelet magát. Aki annyira biztos a saját igazában, hogy semmi sem érdekli. De nem vagyok ennyire romantikus. Nem gondolom, hogy bármiben hisz. Itt pénzről van szó, az a pénzről, az ilyen emberek pénzéről és arról, hogy azt gondolta: az agresszív migránsbarát világ úgysem engedi megbüntetni. (Bizonyos értelemben igaza is lett, akármennyire is szomorú.) Vagyis, hogy provokációjával nem kockáztat semmit. Majd a „haladó” világ megvédi. És arról is nehéz elfeledkezni: a pénz mellett a hírnév is szó van. A V4NA nemzetközi hírügynökség írt arról, hogy egy német tévéstáb végig a hajón forgatott. Azaz, és ezt már én teszem hozzá, nekik produkálta magát, ráadásul abban is bízhatott: a nyilvánosság is segít neki.

A kapitány, miután elengedték az olaszok, azzal harkított a német médiumokban, hogy feljelenti Salvinit. Mert csúnyán beszélt róla... Mármint az olasz belügyminiszter a törvényszegéről. Salvini gyorsan válaszolt: azt mondta, hogyha nem ijedt meg a maffiától, hát akkor egy kommunista nem fog megijedni.

Nem is szabad.

Gábor László, az Origo főszerkesztője

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

